

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců Mgr. Jiřího Pally a JUDr. Markéty Martinovské v právní věci navrhovatelů: 1) - 21), a dalšího účastníka řízení: M a g i s t r á t m ě s t a M o s t u, se sídlem Most, Radniční 1, v řízení o návrhu ve věci voleb do zastupitelstva Statutárního města Most konaných ve dnech 20. a 21. října 2006,

takto:

I. O návrhu na neplatnost voleb takto:

- návrh s e z a m í t á .

II. O návrhu na neplatnost hlasování takto:

- hlasování ve volbách do zastupitelstva Statutárního města Most, které proběhlo ve dnech 20. a 21. října 2006 ve volebním okrsku č. 20, j e n e p l a t n é .

III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Shora uvedených 21 navrhovatelů se společně podaným návrhem, který soud obdržel dne 3. 11. 2006, domáhali vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva Statutárního města Most konaných ve dnech 20. a 21. října 2006.

V tomto velmi obsáhlém návrhu poukázali na skutečnost, že jedna z volebních stran v dotyčných volbách, a to volební strana č. 7 – Sdružení Mostečané Mostu, postavila svoji volební kampaň na faktickém spojení poskytování určitého majetkového prospěchu voličům před volbami (100 jízdních kol, 35 počítačů), ve dnech voleb (300 Kč rozdáváním voličů před volebními místnostmi budou-li volit toto sdružení) a příslibem poskytnutí dalšího majetkového prospěchu ihned po volbách podmíněného volebním vítězstvím tohoto sdružení (3 osobní automobily Škoda Fabia, 1000 poukázek na libovolný nákup zboží v hodnotě 1000 Kč). Svobodná politická soutěž voličů o své zástupce tak získala zcela jiný rozměr a voliči získali jinou motivaci než bylo dosud zvykem nejen v České republice, ale i v zemích Evropské unie.

Podle navrhovatelů podstatou volební kampaně při volbách do obecních zastupitelstev je především snaha volební strany přesvědčit voliče o tom, že jejich programová a personální nabídka je tou nejlepší anebo se naopak snaží voliče odradit od nabídky politických soupeřů. Cílem kampaně je tedy obvykle informovat voliče, přesvědčit voliče, posílit stávající podporu svých stoupenců a mobilizovat voliče. Volební kampaň je bezpochyby finančně a organizačně velmi náročná, přičemž její účinnost se s většími disponibilními finančními prostředky může výrazně umocňovat. Sdružení Mostečané Mostu ovšem vložilo do volební kampaně částku cca 20 milionů korun, čímž uvedlo ostatní volební strany do nerovného postavení, když tyto volební strany s tak vysokými náklady na volby nekalkulovaly ani nedisponovaly, protože volební kampaň stavěly vždy zejména na svých ideách a programech a nikoliv na faktickém přímém uplácení voličů dárky ve výši desítek milionů korun. Navrhovatelé mají za to, že pokud Sdružení Mostečané Mostu vneslo do procesu voleb komerční prvek v podobě „spotřebitelské loterie“ přinášejícím voličům přímý majetkový prospěch ihned a nikoliv

nepřímo až v průběhu následujícího volebního období realizací volebních programů vítězů, došlo tím k takovému jednání, které bezpochyby ovlivňuje konečný výsledek voleb, resp. likviduje svobodnou politickou soutěž jako takovou, vnáší do demokracie silně nestabilizující a diskriminační následky a je popřením principu svobodných voleb založených na volné soutěži politických stran. Podle názoru navrhovatelů byl způsob vedení volební kampaně tohoto sdružení, když byla spojena s loterií a faktickým uplácením voličů, v rozporu s čl. 5 Ústavy a čl. 22 Listiny základních práv a svobod a také v rozporu s ust. § 2 a § 30 volebního zákona. Nepřípustná volební kampaň byla činěna i prostřednictvím členů samosprávy Stavebního bytového družstva Krušnohor, které je zřetelně personálně propojeno se Sdružením Mostečané Mostu, když ti propagovali toto sdružení u nájemníků bytového fondu takovým způsobem, až u některých z nich vzbudili důvodné obavy, že pokud nebudou volit toto sdružení, budou mít problém se zachováním nájemního vztahu a dodávkou služeb. K závažnému porušení volebního zákona došlo i tím, že Sdružení Mostečané Mostu provádělo volební agitaci v den voleb v bezprostředním okolí volebních místností, kde rozdávalo slosovateľné kupony do loterie či přímo nabízelo vyplacení peněžní částky 300 Kč voličům jdoucím do volební místnosti, pokud budou volit toto sdružení. Provádění této nezákonné volební agitace potvrzuje řada voličů formou čestných prohlášení a také novinový článek o volební agitaci Sdružení Mostečané Mostu ve dnech voleb v bezprostřední blízkosti volební místnosti umístěné ve škole v Chanově. Právě v tomto volebním okrsku č. 20 je negativní vliv nepřípustným způsobem vedené volební kampaně a volební agitace v den voleb v bezprostředním okolí volební místnosti nejvíce patrný. Volební účast totiž zde mnohonásobně stoupla oproti jiným volbám na 36,52 %, což je pro tento volební okrsek naprosto nevídané, a voliči tohoto volebního okrsku pak z 96,51 % volili Sdružení Mostečané Mostu. Navrhovatelé dále uvedli, že intenzita protizákonnosti díky nepřípustně vedené volební kampani a volební agitaci v den voleb v bezprostředním okolí volebních místností tímto sdružením dosáhla takového stupně, že ve svých důsledcích výrazně ovlivnila výsledek voleb v Mostě. Pokud by k tomuto protizákonnému jednání ze strany Sdružení Mostečané Mostu nedošlo, nedosáhlo by nestandardního volebního zisku, který se pohyboval u jednotlivých volebních okrsků v rozpětí 30 % - 46,28 % (volební okrsek č. 42) či dokonce 96,51 % (volební okrsek č. 20).

Magistrát města Mostu jako volební orgán k výzvě soudu předložil veškeré materiály týkající se voleb do zastupitelstva Statutárního města Most konaných ve dnech 20. a 21. října 2006 a k předmětnému návrhu ve věci voleb do zastupitelstva Statutárního města Mostu uvedl, že se k němu nebude vyjadřovat.

Ze zápisu o výsledku voleb do 45členného zastupitelstva Statutárního města Mostu vyplývá, že volby se konaly v 60 volebních okrscích s celkovým počtem 54 469 voličů. Dotyčných voleb se účastnilo celkem 11 volebních stran, a to: volební strana č. 1 – VOLBA PRO MOST, která získala 4,28 % platných hlasů a tedy žádný mandát, volební strana č. 2 – České hnutí za národní jednotu, která získala 0,29 % platných hlasů a tedy žádný mandát, volební strana č. 3 – Národní strana, která získala 0,66 % platných hlasů a tedy žádný mandát, volební strana č. 4 – Občanská demokratická strana, která získala 20,36 % platných hlasů, což jí zajistilo 11 mandátů, volební strana č. 5 – Komunistická strana Čech a Moravy, která získala 15,85 % platných hlasů, což jí zajistilo 8 mandátů, volební strana č. 6 – SNK Evropští demokraté, která získala 5,40 % platných hlasů, což jí zajistilo 2 mandáty, volební strana č. 7 – Sdružení Mostečané Mostu, která získala 33,36 % platných hlasů, což jí zajistilo 18 mandátů, volební strana č. 8 – Strana zelených, která

získala 4,90 % platných hlasů a tedy žádný mandát, volební strana č. 9 – Sdružení pro sport a zdraví, která získala 3,91 % platných hlasů a tedy žádný mandát, volební strana č. 10 – NEZ.DEMOKRATÉ (předs. V. Železný), která získala 0,70 % platných hlasů a tedy žádný mandát, a konečně volební strana č. 11 – Česká strana sociálně demokratická, která získala 12,33 % platných hlasů, což jí zajistilo 6 mandátů v zastupitelstvu statutárního města.

Podle ust. § 90 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je již výše citovaný volební zákon, podle jehož ust. § 60 odst. 1 se může podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Před přistoupením k vlastnímu meritornímu projednání podaného návrhu ve věci voleb do zastupitelstva Statutárního města Mostu se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky bránící o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, když všech 21 navrhovatelů bylo k podání předmětného návrhu ve věci voleb aktivně legitimováno, neboť všichni byli v den voleb k trvalému pobytu přihlášení v Mostě, přičemž tento návrh byl jimi podán i v zákonné 10 denní lhůtě.

Jak již bylo zmíněno shora, navrhovatelé dovozují neplatnost voleb do zastupitelstva Statutárního města Mostu jednak díky Sdružením Mostečané Mostu nepřipustně vedené volební kampani, když byla postavena na předvolební a povolební loterii, a jednak díky volební agitaci prováděné tímto sdružením v den voleb v bezprostřední blízkosti volebních místností. Z právě uvedeného ovšem vyplývá, že formální označení podání navrhovatelů neodpovídá jeho obsahu, když navrhovatelé se jedním návrhem de facto domáhají jednak vyslovení neplatnosti voleb – když namítají nepřipustně vedenou volební kampaň a jednak vyslovení neplatnosti hlasování – když rozporují volební agitaci v den voleb v bezprostřední blízkosti volebních místností. V důsledku tohoto zjištění pak soud o obou typech řízení ve věci voleb rozhodl samostatnými výroky v úvodu tohoto usnesení.

Při posouzení podaného návrhu v části, kterou soud vyhodnotil jako návrh na neplatnost voleb – tedy námitky proti nepřipustně vedené volební kampani, soud vycházel z ust. § 60 odst. 3 volebního zákona. To stanovuje, že návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, pokud má za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb. Z této právě citované zákonné dikce vyplývá, že návrh na neplatnost voleb je důvodný při splnění tří předpokladů, a to: musí být dána protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, dále musí být dána příčinná souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty a konečně musí být dána i zásadní intenzita této protizákonnosti, která musí v konkrétním případě

dosahovat takového stupně, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo.

V jednání volební strany č. 7 – Sdružení Mostečané Mostu popsaném návrhovatelem v předmětném návrhu by případně mohlo být spatřováno nečestné a nepoctivé vedení volební kampaně. Zákaz vedení nečestné a nepoctivé volební kampaně při volbách do zastupitelských sborů v České republice se však vztahuje jen na volby do Parlamentu České republiky, když tento zákaz je zakotven toliko v ust. § 16 odst. 2 zák. č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, zatímco ve volebních zákonech pro volby do zastupitelstev obcí či zastupitelstev krajů není obsažen.

Volební zákon pro volby do zastupitelstev obcí sice obsahuje ustanovení, které se zabývá regulací volební kampaně, a to § 30, nicméně tato právní úprava obsahuje podstatně méně pravidel týkajících se vedení volební kampaně než v případě vedení volební kampaně při volbách do Parlamentu České republiky. V tomto směru pak samozřejmě vyvstává otázka, na kterou by mohl případně poskytnout odpověď Ústavní soud či zareagovat sám zákonodárce, zda je všeobecně žádoucí, aby volební kampaň do zastupitelských sborů Parlamentu České republiky byla regulována odlišně oproti volebním kampaním do obecních či krajských zastupitelstev.

V souzené věci však pro soud mohla být směrodatná pouze zákonná dikce ust. § 30 volebního zákona, a to s ohledem na fakt, že předmětný návrh se týkal volební kampaně do obecního zastupitelstva. Toto ustanovení přitom v odst. 1 v rámci regulace volební kampaně zakotvuje pouze zásadu rovnosti kandidujících volebních stran při využívání plochy pro vylepení volebních plakátů vyhrazené starostou, v odst. 2 pak upravuje zákaz zveřejňování výsledků předvolebních a volebních průzkumů v době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování a v odst. 3 zakazuje volební agitaci a propagaci v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí. Další zásady a způsoby a z toho vyplývající omezení vedení volební kampaně již nejsou upraveny ani v žádném jiném ustanovení volebního zákona.

Z právě uvedeného vyplývá, že pojetí volební kampaně obchodně-tržním způsobem, spočívajícím v uspořádání velkolepé předvolební show spojené s masovým rozdáváním hodnotných darů (100 jízdních kol a 35 počítačů) potencionálním voličům a s rozdáváním 16 000 slosovacích kuponů na 3 osobní automobily a na 1000 výher na zboží v tisícikorunových hodnotách pro povolební loterii, která se měla uskutečnit v případě vítězství volební strany č. 7 – Sdružení Mostečané Mostu, není jednáním, které by představovalo nějaké porušení volebního zákona, a to včetně jeho ust. § 30. Pojetí volební kampaně obchodně-tržním způsobem výše uvedeným sdružením totiž nelze subsumovat pod žádný ze 3 odstavců ust. § 30 volebního zákona. Z tohoto důvodu proto soud ani nemohl shledat naplnění základního předpokladu pro vyslovení neplatnosti voleb, a to rozpor s volebním zákonem, ačkoliv je jisto, že ke shora předestřenému jednání Sdružením Mostečané Mostu skutečně došlo a tedy že tvrzení uvedená návrhovatelem odpovídají skutečnosti.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti nemohl soud dospět k jinému závěru než k tomu, že návrh návrhů ve věci voleb v části, kterou soud vyhodnotil jako návrh na neplatnost voleb do zastupitelstva Statutárního města Most konaných ve dnech 20. a 21. října 2006 není důvodný, a proto jej ve výroku ad I) zamítl. Ve vztahu k návrhu na neplatnost voleb soud ještě poznamenává, že bez ohledu na to, jak právní řád České

republiky reguluje vedení volebních kampaní do jednotlivých zastupitelských sborů, nezanedbatelnou míru odpovědnosti za obsazení jednotlivých zastupitelských sborů nesou především samotní voliči a nikoliv jen určitá ve volební kampani progresivní volební strana. Právě volič by měl v každých volbách pečlivě vyhodnocovat, ať už na základě učiněné zkušenosti s jednotlivými volebními stranami či na základě reálnosti naplnění předvolebních slibů jednotlivých volebních stran, zda ta která volební strana, se neuchyluje jen k populistickým gestům zaručujícím jí prosté získání moci, aniž by ve skutečnosti usilovala o dosažení blaha pro své voliče.

Při posouzení podaného návrhu v části, kterou soud vyhodnotil jako návrh na neplatnost hlasování – tedy námitky proti nepřipustné volební agitaci v den voleb v bezprostřední blízkosti volebních místností, soud vycházel z ust. § 60 odst. 2 volebního zákona. To stanovuje, že návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel pokud má za to, že byla porušena ustanovení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování. Z této právě citované zákonné dikce přitom vyplývá, že objektem ochrany řízení o neplatnosti hlasování je svoboda projevu vůle voliče při hlasování. Existuje totiž celá řada skutečností, které jeho výsledek mohou ovlivnit. K tomu je sice zaměřena i celá volební kampaň, ovšem zákon spojuje neplatnost hlasování pouze s protizákonným jednáním nebo opomenutím, k němuž dojde ve volební místnosti a v jejím bezprostředním okolí během přesně zákonem vymezeného časového úseku končícího uzavřením volební místnosti, a to za situace, kdy porušení zákona dosáhne takové intenzity a rozsahu, že je způsobilé mít vliv na výsledek hlasování. Výsledkem hlasování je proto projev vůle voličů, který je vyjádřen konkrétní úpravou hlasovacích lístků a jejich odevzdáním zákonem stanovenými způsoby. K ovlivnění výsledku hlasování tak nemůže dojít po ukončení hlasování a uzavření volební místnosti.

Volební zákon v ust. § 3 odst. 3, odst. 4 stanovuje, že konají-li se volby do zastupitelstev obcí ve 2 dnech, jsou jimi pátek a sobota. V první den voleb začíná hlasování ve 14.00 hodin a končí ve 22.00 hodin. Ve druhý den voleb začíná hlasování v 8.00 hodin a končí ve 14.00 hodin. Dodatečné volby, opakované volby a opakované hlasování a nové volby se konají v jednom dni. Hlasování začíná v 7.00 hodin a končí ve 22.00 hodin, pokud v zákoně není stanoveno jinak.

K zajištění svobody projevu vůle voliče při hlasování zákonodárce v ust. § 30 odst. 2 volebního zákona stanovil, že v době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování nesmějí být žádným způsobem zveřejňovány výsledky předvolebních a volebních průzkumů. Odst. 3 pak výslovně zakazuje ve dny voleb volební agitaci a propagaci pro volební strany i nezávislé kandidáty v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí.

V projednávané věci přitom soud zjistil, že právě k porušení zákazu volební agitace v den voleb v bezprostřední blízkosti volebních místností došlo, a to volební stranou č. 7 – Sdružení Mostečané Mostu, pokud se jedná o volební okrsek č. 20. Při učinění tohoto závěru soud především vycházel z vyjádření Jitky Bakovské a Václava Veverky, kteří se pohybovali během hlasování dne 20. 10. 2006 ve volebním okrsku č. 20, a to v bezprostřední blízkosti tamních volebních místností. Výše jmenovaní novináři ve svém vyjádření učiněném k výzvě soudu, když navrhovatelé na podporu svých tvrzení zmiňovali i článek těchto novinářů otištěný dne 23. 10. 2006 v Deníku Mostecka, uvedli, že dne 20. 10. 2006 po otevření volebních místností ve volebním okrsku č. 20 v těsné blízkosti volebních místností začala hudební produkce s tím, že všichni přihlížející

novinářům shodně uváděli, že tuto zábavu pro ně připravila volební strana Sdružení Mostečané Mostu. Tuto informaci novinářům potvrdil nejprve i Josef Tonka, který měl hudební produkci na starosti a který však posléze dle vyjádření novinářů začal tvrdit, dle názoru soudu účelově, že hudební produkci a s tím spojené občerstvení organizuje a hradí sám, protože se mu volební strana Sdružení Mostečané Mostu prostě líbí. Vyjádření novinářů o volební agitaci v den voleb v bezprostřední blízkosti volebních místností dokresluje jimi pořízená fotodokumentace, kterou si soud od novinářů rovněž vyžádal. Pokud navrhovatelé zmiňovali, že volební agitaci Sdružení Mostečané Mostu ve volebním obvodu Most prokazují i čestná písemná prohlášení voličů – ZH, DK, TD, RB, PS, tak tomu soud uvádí, že prohlášení těchto osob jsou naprosto neprůkazná, pokud by měla podporovat navrhovateli tvrzenou nepřijatelnou volební agitaci Sdružení Mostečané Mostu. Ani v jednom z prohlášení těchto osob totiž není uvedeno, v jakém konkrétním volebním okrsku, když volební obvod Most jich má 60 a prohlašující osoby mají různé volební okrsky, mělo dojít k volební agitaci. Rovněž v prohlášení těchto osob naprosto chybí tvrzení o tom, kdy a kde mělo dojít k nepřijatelné volební agitaci, tj. zda k tomu došlo ve dnech voleb a v bezprostřední blízkosti volebních místností. V důsledku této skutečnosti tedy soud uzavřel, že k porušení ust. § 30 odst. 3 volebního zákona došlo toliko ve volebním okrsku č. 20, když žádná konkrétní skutečnost nenasvědčuje něco jiného.

Tomu, že porušení volebního zákona v případě volebního okrsku č. 20 dosáhlo takové intenzity a rozsahu, že mělo vliv na svobodnou vůli voličů při procesu hlasování a v konečném důsledku i vliv na samotný výsledek hlasování, svědčí nezpochybnitelný fakt, že účast ve volbách v tomto volebním okrsku oproti všem dosud konaným volbám v historii České republiky byla mnohonásobně větší, když činila 36,52 % (např. v předchozích komunálních volbách volební účast činila v roce 2002 4,72 %, v roce 1998 4,13 %, jak si soud ověřil). Že svobodná vůle voličů ve volebním okrsku č. 20 byla výraznou měrou ovlivněna volební agitací prováděnou Sdružením Mostečané Mostu v rozporu s ust. § 30 odst. 3 volebního zákona, nasvědčuje i samotný výsledek hlasování v tomto volebním okrsku, a to 96,51 % hlasů pro Sdružení Mostečané Mostu, tedy takřka naprosté vítězství pouze jedné volební strany, což je volební výsledek rovněž ojedinělý, ve srovnání s volebními výsledky, které byly dosaženy ve všech dosud konaných volbách v historii České republiky v tomto volebním okrsku, jak bylo soudem ověřeno.

Z tohoto důvodu soud návrh navrhovatelů ve věci voleb v části, kterou soud vyhodnotil jako návrh na neplatnost hlasování do zastupitelstva Statutárního města Most konaných ve dnech 20. a 21. října 2006 posoudil jako důvodný, a ve výroku ad II) rozhodl tak, že hlasování ve volbách do zastupitelstva Statutárního města Most, které proběhlo ve dnech 20. a 21. října 2006 ve volebním okrsku č. 20, je neplatné.

V souladu s ust. § 90 odst. 3 s. ř. s. o návrhu navrhovatelů rozhodl usnesením ve dvacetidenní lhůtě od jeho doručení, a to bez nařízení jednání, neboť s ohledem na shora uvedený právní závěr nebylo zapotřebí provádět další dokazování výsledky účastníků či svědků.

Současně soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle ust. § 93 odst. 4 s. ř. s. v soudnictví ve věcech volebních takové právo účastníkům nepřísluší.

Pro úplnost soud poznamenává, že v předmětné věci se domáhalo přiznání postavení účastníka řízení i Sdružení Mostečané Mostu a posléze i jeho kandidát Ing. Václav Zahradníček, jak uváděli ve svých písemných vyjádřeních k podanému návrhu. K jejich stanoviskům a vyjádřením však soud nepřihlížel, když dospěl k závěru, že ani jednomu z nich nesvědčí účastenství jak v řízení o návrhu na neplatnost voleb tak v řízení o návrhu na neplatnost hlasování. Ust. § 90 v odst. 2 s. ř. s. sice stanovuje, že účastníky řízení jsou navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena, nicméně toto ustanovení je nutné vykládat spolu s ust. odst. 1, které rozlišuje tři typy návrhových oprávnění, jejichž prostřednictvím má být zajištěna ochrana řádného hlasování a řádného výsledku voleb, a to: návrh na neplatnost voleb, návrh na neplatnost hlasování, návrh na neplatnost volby kandidáta. V řízení o všech těchto tří typů návrhů jsou vždy účastníky řízení navrhovatel a příslušný volební orgán. Naproti tomu účastenství „toho, jehož volba byla napadena“ - tedy kandidáta, jemuž bylo vydáno osvědčení o zvolení, je dáno jediné tehdy, pokud se jedná o návrh na neplatnost volby kandidáta. Tento závěr soudu se přitom shoduje s komentářem k ust. § 90 s. ř. s. v publikaci Soudní řád správní nakladatelství C. H. Beck, odpovídá stávající praxi správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu a zcela koresponduje i předchozí úpravě účastenství obsažené v ust. § 200n zák. č. 99/1963 Sb. – občanský soudní řád, který do nabytí účinnosti s. ř. s. byl procesním kodexem v řízeních ve věcech voleb. Ust. § 200n odst. 3 o. s. ř. oproti § 90 odst. 2 s. ř. s. zcela jednoznačně a tedy nerozporupně stanovilo, že účastníkem řízení o návrhu na neplatnost voleb a návrhu na neplatnost hlasování je navrhovatel a příslušný okresní úřad v sídle volebního obvodu – tedy volební orgán, zatímco v řízení o neplatnosti volby kandidáta i ten, jehož volba byla napadena. Po formální stránce problematika účastenství v řízení ve věci voleb a hlasování zakomponováním z o. s. ř. do s. ř. s. sice doznala velkých změn, nicméně po obsahové stránce úprava účastenství zůstala neměnná (až na změnu v označení volebního orgánu).

Poučení: Proti tomuto usnesení n e j s o u podle § 104 odst. 1 s. ř. s. opravné prostředky přípustné.

V Ústí nad Labem dne 20. listopadu 2006

JUDr. Dagmar Štullerová, v. r.

předsedkyně senátu